

شماره دوم - بیست و یکم مرداد ماه - ۱۳۹۸

صبح امروز
ابوالحسن داوودی

برای حمید جلی
هنرمند تمام

سرکی در اندرونی فحوای قصه های سینمای کودک
مضامینی که اوقات تلخی نمی کنند

خریداران بین المللی برای خرید آثار به جشنواره می آیند
هفت شب به بازار

سی و دومین جشنواره بین المللی
فیلم های کودکان و نوجوانان

یک کتابخانه و ۱۰ فیلم

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان از آن دست فستیوال‌هایی ست که افزون بر حرکت در بستر اصلی خود که نمایش فیلم‌هایی با مضامین کودکان و نوجوانان و به دنبالش رونق سینمای این گونه از فیلم‌سازی باشد، متعلقات جذاب و فراوانی هم دارد تا در سایه آن‌ها اسباب تشدید روزآمدی و رونق را فراهم آورده باشد. گذشته از امپید فیلم‌سازی یا حضور نخستین بخش دوست‌داشتنی «وب‌سری»، بخش تازه از راه رسیده‌ای تحت عنوان «بازار فیلم» نیز در این بین چشم‌پیرانی می‌کند. پنجره‌ای که بهانه باز شدنش حضور پخش‌کننده‌ها و خریداران جهانی ست تا بعد از تماشای آثار ایرانی عرصه کودکان و نوجوانان در نصف جهان، امکان خرید آن‌ها را برای خود راحت‌تر از قبل میسر کنند. تماشای «کتابخانه ویدئویی» جشنواره که شامل آثار ۱۰ سال اخیر سینمای کودک و نوجوان ایران می‌شود از جمله برنامه‌های جشنواره سی‌ودوم برای پخش‌کننده‌های بین‌المللی ست تا به واسطه این حضور و تماشای بتوانند آثار مطلوب و مطبوع خود را از «کتابخانه ویدئویی» جشنواره خریداری کنند. اتفاق فرخنده‌ای که افزون بر فراهم آوردن فرصتی برای تهیه آثار ایرانی و عرضه آن‌ها در مجامع بین‌المللی، می‌تواند پل ارتباطی مناسبی برای معرفی هنر سینماگران ایرانی به جهانیان و اشاعه فرهنگ ایرانی به سایر ملل باشد. امید است پنجره‌ای که امروز و در جشنواره سی‌ودوم فیلم‌های کودکان و نوجوانان باز شده است، در همین حوالی، کرانه بیشتری را در بر گیرد.

محمد حسین لواسانی

- سخن سردبیر: ۲
- پیشخوان ۳
- کیوسک ۴
- زنده‌رود ۶
- کنکور کارگردانی ۸
- هفت‌شنبه بازار ۱۰
- بابزرگداشت‌های جشنواره سی‌ودوم ۱۲
- گزارش تصویری ۱۳
- دیباچه {ابوالحسن داوودی} ۱۵
- مضامینی که اوقات تلخی نمی‌کنند ۱۶
- هنرمند تمام ۱۸
- چراغ فیلم کودک را روشن نگه داریم ۲۰
- حرفه: خبرنگار ۲۲
- ساده حیرت‌انگیز ۲۳
- کامنتوسینما ۲۵

نشریه روزانه سی و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوان
مدیر مسئول: علیرضا تابش
زیر نظر: محسن دلیلی (مدیر روابط عمومی جشنواره)

سردبیر: محمد حسین لواسانی

مدیر هنری: احمد غلامی

دبیر عکس: امیرحسین غضنفری

گرافیک: محمدرضا عطارد، هاله یگانه

عکس: یاسمن ظهوری طلب

همراهان: سارا کنعانی-مجتبی اردشیری- صدف فاطمی- محمدرضا کاظمی

شراره داوودی- نژاد پیکانیان - ملیکا نصیری- زهرا فراورده

برگردان: منصور جهانی

فضای مجازی: عاطفه نوذری

با سپاس از: میثم محمدی- سمیه خلیلی- سارا راعی و بشیر جعفری نیا

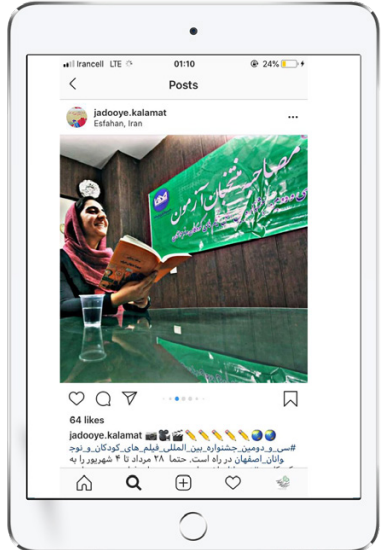
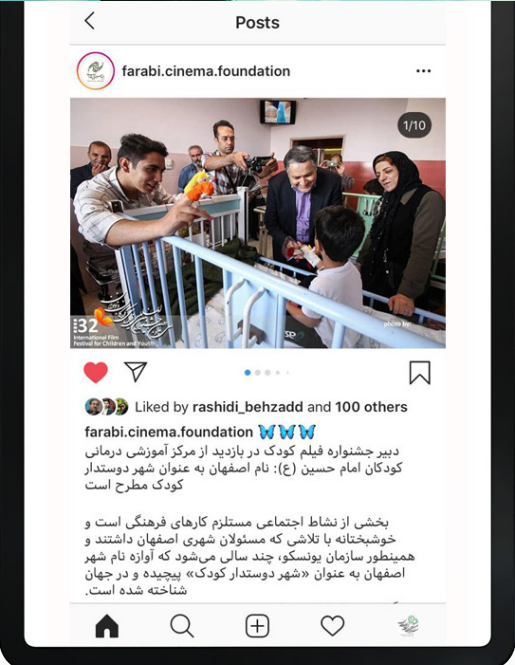

پیشخوان

PISHKHAAN

عاطفه نوذری - تصاویری از داوران منتخب کودک و نوجوان، ارزیابی دوبلورهای اصفهانی برای حضور در بخش دوبله هم‌زمان جشنواره سی و دوم، آزمون داوطلبان داوری و بازدید دبیر جشنواره از مرکز آموزشی-درمانی کودکان امام حسین (ع)، بخشی از نگاه مخاطبان جشنواره در صفحات اینستاگرام شان است.

سی و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوان

نداشتن پروانه سینمایی اجازه حضور در بخش‌سی نمایی‌سی‌ودومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان را نداشت. به همین خاطر تهیه‌کننده آن از حضور در این بخش انصراف داد تا تغییر پروانه نمایش خود را از ویدئویی به سینمایی پیگیری کند. اتفاقی که باید پیش از ثبت نام از طریق اداره نظارت و ارزشیابی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی صورت می‌گرفت و ارتباطی به جشنواره ندارد.

رقابت ۳۹ اثر در بخش «وب‌سری»

امسال درسی‌ودومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، جدای از تغییرات اعمال شده، شاهد یک بخش جدید به نام «وب‌سری» نیز هستیم.

در این بخش آثار «وب‌سری» که در فضای مجازی در اختیار علاقه‌مندان قرار خواهد گرفت با هم به رقابت می‌پردازند. به زعم بسیاری از کارشناسان اهل فن، این بخش به حرفه‌ای‌تر برگزار شدن جشنواره کمک زیادی خواهد کرد. استقبال از این بخش در نخستین دوره برگزاری آن در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان مطلوب بوده است و تعداد زیادی اثر در بخش «وب‌سری» ثبت نام کردند که در نهایت ۳۹ اثر به بخش مسابقه راه پیدا کردند.

آغاز ثبت نام تکمیل ظرفیت کارگاه‌های بخش ملی

در پی استقبال از کارگاه‌های بخش ملی جشنواره کودک، ظرفیت کارگاه‌های فیلمنامه‌نویسی برای کودک و نوجوان (فرهاد توحیدی)، کارگاه دوروزه فیلمبرداری (سام سلیمانی)، کار و قوانین کار با مخاطب کودک و نوجوان (سعید نجاتی) و برآورد هزینه‌های تولید فیلم (علی شاه محمدی) تکمیل شده است.

با توجه به این استقبال ثبت نام تکمیل ظرفیت کارگاه‌های فوق آغاز شده و علاقه‌مندان می‌توانند همچون گذشته با مراجعه به وبسایت جشنواره، بخش کارگاه‌ها به آدرس workshop.icff.ir در این کارگاه‌ها یا سایر کارگاه‌هایی که هنوز ظرفیت‌شان تکمیل نشده است ثبت نام کنند.

همچنین متقاضیان تمامی کارگاه‌هایی که تاکنون ثبت نام کرده‌اند یا در آینده ثبت نام خواهند کرد، ملزم‌اند رزومه خود را به آدرس icffworkshop@gmail.com ارسال کنند. شرکت‌کنندگان کارگاه‌هایی که متقاضی بیش از ظرفیت دارند بر اساس رزومه داوطلبان انتخاب خواهند شد. همچنین کارگاه‌های جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، مختص ساکنان شهر اصفهان یا افرادی است که در مدت برگزاری کارگاه‌های جشنواره، به صورت شخصی امکان اقامت در اصفهان را دارا هستند.

درباره چرایی انصراف «ماهی و برکه»

فیلم بلند داستانی «ماهی و برکه» با پروانه غیر سینمایی درخواست شرکت در بخش سینمایی جشنواره را داشته که این موضوع خلاف مقررات سی‌ودومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان بوده است. فیلم «ماهی و برکه» ساخته علی براتی به دلیل

MASHGH E ROOZANEH

مشق روزانه

زنده رود

در نشست دبیر جشنواره بر احیای وجوه بین‌المللی سینمای کودک تاکید شد

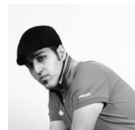
فرهنگی یا زنجیره خلق ارزش در صنعت سینما بودند».

تابش که در سالن کیارستمی بنیاد سینمایی فارابی میزبان خبرنگاران بود، ادامه سخنان خود را به توضیحاتی درباره بخش بین‌الملل اختصاص داد. «در جشنواره سی‌ودوم، توجه به وجوه بین‌المللی سینمای کودک که کمابیش به فراموشی سپرده شده بود، دوباره زنده شده است. ما با ایجاد کتابخانه ویدئویی، دعوت از توزیع‌کنندگان

منطقه‌ای و بین‌المللی و تعریف خدمات جدید برای میهمانان بخش بین‌الملل، تلاش کرده‌ایم صنعت تصویر در حوزه کودک و نوجوانان را در فضای بین‌المللی بازتعریف کنیم. این بازتعریف، منطبق با رویکرد رونق تولید ملی و طبیعتاً همگام با سیاست‌های حاکم بر کشور انجام پذیرفته و به گمان ما، با توجه به زبان مشترک تصویر در میان

محمد رضا کاظمی

جشنواره سی‌ودوم، توجه ویژه‌ای به وجوه بین‌المللی سینمای کودک که کمابیش رو به فراموشی می‌رفت، خواهد داشت، و این یعنی جریان دوباره درودی که زنده خواهد ماند.

صبح روز سه‌شنبه پانزدهم مردادماه، علیرضا تابش، دبیر سی‌ودومین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان، با همراهی محسن دلیلی، مدیر روابط عمومی جشنواره، رودرروی خبرنگاران نشست تا بعد از ارائه توضیحاتی جامع و اجمالی درباره روند برگزاری این رویداد سینمایی، پاسخ‌گوی پرسش خبرنگاران نیز باشد.

تابش، جشنواره سی‌ودوم را نقطه عطف و شاخص وقوع تحول در صنعت سینما می‌داند. «این دوره از جشنواره نقطه عطف تحول در صنعت سینماست. تحولی که ناشی از مجموعه اصلاحات و جراحی‌هایی است که مجموعه صنعت-هنر سینمای کشور، در مقام پیکری واحد و به فرماندهی منسجم به آن رسیده است. این تحول را باید ناشی از بلوغ جامعه هنرمندان، تغییر نگرش در سطوح مدیریت کلان سینمایی کشور، به‌ویژه شخص رئیس سازمان سینمایی و تغییر مناسبات حاکم بر الگوی مصرف فرهنگی در کشور دانست». او در ادامه از نخستین تحول می‌گوید. «نخستین تحول را می‌توان تغییر نگرش از «اثر» به «منظومه» دانست، چند دهه گذشته الگوی حاکم بر مدیریت سینمایی، تمرکز بر تولید آثار بود، مجموعه مدیریت سینمایی ملاک موفقیت خود را در آمارهای کمی تولید می‌دید و از سوی دیگر فیلمسازان نیز وظیفه خود را تا مرحله پس تولید می‌دانستند و کمتر به دنبال ایجاد نگرش منظومه‌ای یا به عبارت دیگر، ایجاد پیوست

🎬 جشنواره‌های مانند جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان چاره‌ای جز روزآمدی ندارد، از این رو ما محکوم به روزآمدی هستیم و در همین راستا تمام تلاش مان بر این بوده است که با نگاهی نوبه انواع و اقسام تولیدات فیلم و صنعت تصویر، بخش جدید وب سری را اضافه کنیم.

🎬 ما خالصانه درخواست مان از وزارت آموزش و پرورش این است که نگاه بازتر و سعه صدر بیشتری در همکاری با فعالان حوزه سینمای کودک و نوجوان داشته باشد. من همین جا از مسئولان این حوزه که در جشنواره به ما کمک بسیار می‌کنند، تشکر و قدردانی می‌کنم.

🎬 نسل تغییر کرده است و سلیقهش نیز متفاوت شده است. مدت زمان استفاده کودکان و نوجوانان از وب سری‌ها بسیار زیاد است. به همین علت محتوای زیاد و خوبی را می‌توان از این طریق برای کودکان تولید کرد. ما در جشنواره تصمیم گرفتیم که به این حوزه توجه بیشتری داشته باشیم.

🎬 به پیشنهاد مدیر عامل انجمن سینمای جوانان ایران، قرار است طرح سینما سیار را در مناطق محروم و سیل زده با نمایش فیلم‌های خاطره‌انگیز داشته باشیم. در همین راستا به استان‌های سیل زده و کودکان این استان توجه ویژه‌ای خواهیم داشت تا با این کار به نوعی همدلی و همراهی جامعه سینمایی با خانواده‌های سیل زده را ابراز کرده باشیم.

🎬 شرکت‌کنندگان المپیاد جشنواره، حتما نباید فیلمساز مطرحی شوند، شاید بتوانند در آینده یک سینماگر و فیلم‌بین حرفه‌ای و شاید هم یک مدیر مطرح فرهنگی شوند. مانگاه‌مان بیشتر در این بخش نگاه سینمایی و هنری به نوجوانان و کودکان است.

🎬 یکی از اقدامات امسال حضور خواهر خوانده‌های شهر اصفهان در جشنواره بود که ما طی چند ماه گذشته دعوت نامه‌هایی برای کمپانی‌های فیلمسازی، سینماگران و فعالان این حوزه در شهرهای ایروان، لاهور، کوالالامپور، حیدرآباد، سن پترزبورگ و کشور کره جنوبی و... ارسال کردیم تا در این دوره حضور پیدا کنند.

🎬 جشنواره‌های سینمایی حقیقتا متعلق به خانواده بزرگ سینمای کودک و نوجوان است و من امیدوارم تهیه‌کنندگان و پخش‌کنندگان در این دوره از جشنواره مشارکت بیشتری داشته باشند. مصاحبه‌های اختصاصی اصحاب رسانه با علیرضا تابش، دبیر جشنواره سی و دوم، پایان بخش این نشست بود.

کودکان تمام دنیا، می‌تواند افق جدیدی پیش روی سینمای کشور بگشاید».

دبیر جشنواره با بیان اینکه نخستین قدم در راه خودگردان و سودآور ساختن سینمای کودک و نوجوان در عین حفظ کیفیت و توجه به مضامین فاخر و مطلوب، ترویج و تثبیت مفاهیم و نگرش کسب و کاری به این هنر-صنعت در میان فعالان این حوزه است، با گفتن از اهمیت صنایع مجاور سینما سخنان خود را ادامه می‌دهد. «توجه ویژه به بخش انیمیشن و آثار انیمیشن کوتاهی که به بخش مسابقه ملی راه یافته‌اند نگاه دقیق به فیلم‌های کوتاه و بلند غیر سینمایی و تاسیس بخش جدید وب سری، همه نشانه‌هایی است که نشان می‌دهد جشنواره، نگاه خاصی به صنعت تصویر خواهد داشت».

بعد از اعلام اسامی بزرگداشت‌ها و اشاره‌ای به تعداد آثار رسیده در هر بخش، نوبت به پرسش خبرنگاران رسید که تیتروار گریزی به پاسخ‌های دبیر جشنواره خواهیم داشت.

🎬 امسال از لحاظ بین‌المللی، انتخاب‌ها و مهمانان برتر خواهیم داشت. نکته دیگری که درباره بخش بین‌الملل باید اشاره کنم بازار جهانی سینمای کودک و نوجوان است. همچنین اولین بار است که ما در جشنواره بخش ویدئو لایبرری را راه‌اندازی کرده‌ایم تا در طول جشنواره در دسترس مهمانان باشد.

🎬 در حال حاضر شرایط فیلمسازی در حوزه کودک و نوجوان با وجود به‌روز بودن دنیای تکنولوژی و ابزار سرگرمی و ارتباط کودکان با فضای مجازی بسیار سخت‌تر از گذشته شده است که ما باید به این مهم توجه داشته باشیم.

🎬 هفت فیلم بخش اصلی ظرفیت خوبی برای کمک به صنایع مجاور دارد که ما برای این فیلم‌ها جلساتی خواهیم داشت و توصیه‌های کارگروه اقتصادی خودمان را از دید کسب و کاری به آنان خواهیم گفت که چه فیلم‌هایی چه شانسی در اکران دارند.

با المپیادی که امید می‌گستراند

کنکور کارگردانی

ملیکا نصیری

در جاده پر پیچ و خم زندگی هر انسان، لحظاتی هست که آدمی مجبور به انتخاب می‌شود، بعضی از این انتخاب‌ها سرنوشت او را رقم می‌زند و نقطه عطف داستان زندگی‌اش می‌شود. از میان گذرگاه‌های بی‌نهایت مسیر، هرکس راهی مختص خود را برمی‌گزیند که در آن پیش می‌تازد، تا به نقطه پایان برسد. انسان در راهی که خود برگزیده غرق می‌شود و لذت‌ها و تلخی‌هایی که تجربه می‌کند از مناظر مسیر مختص به خودش است، هرکس محکوم به تماشای دیدنی‌های جاده خود می‌شود و بر مبنای همان مسیر تجربه‌اندوزی می‌کند.

به همین منظور، انتخاب راه زندگی، مهم‌ترین تصمیمی است، که باید با آن روبه‌رو شد و هیچ گزیری از آن نیست، چراکه اگر ما راه را انتخاب نکنیم، خود راه به سراغ ما می‌آید و در سرنوشتی غرق می‌شویم که دیگر رویای ما نیست. از همان لحظه‌ای که به این کره خاکی چشم می‌گشاییم، مسیر ما شروع می‌شود، از همان خانواده و مختصات جغرافیایی

که از قضا، انتخاب ما هم نبوده‌اند، راه‌مان شکل می‌گیرد و در سنین کودکی و به‌ویژه نوجوانی است که باید از میان دوراهی‌های مسیر، راه خود را پیدا کنیم.

پیدا کردن راهی که بر مبنای افسانه شخصی آدمی باشد، سخت و نفس‌گیر است، پس شاید بهتر باشد که از تجربه کسانی که پیش‌تر مسیر را پیموده‌اند، بهره‌برد و خیلی زود شروع به آزمون و خطا کرد تا راهی منطبق بر آرمان فردی در پیش پای‌مان پدیدار شود.

جشنواره کودکان و نوجوانان، یکی از تمهیداتی است که برای پایه‌ریزی مسیر مناسب در پیش چشم بچه‌های ایرانی ترسیم شده است، جدا از امکان تماشای آثاری درخور که باعث دید گسترده‌تر کودک می‌شود، این جشنواره برای سومین سال است که المپیاد فیلم‌سازی برگزار می‌کند، تا از این طریق، در شکوفایی سینماگران فردای جامعه سهیم باشد و به آنان به واسطه این مسیر نو فرصت دهد تا دانشی اندوخته و بر تجربه‌های‌شان اضافه کنند. طبق فراخوانی که امسال منتشر شده، این المپیاد، در دو بخش «ایده» و «فیلم»،

از نزدیک آشنا شده و می‌فهمند که استعداد و عشق به این هنر، در وجودشان ریشه دوانده است یا خیر.

المپیاد فیلمسازی نوجوانان ایران، با انگیزه‌ای که ایجاد می‌کند، نوجوان را به تکاپو برای ترسیم تخیلاتش وا می‌دارد و از این طریق خلاقیت او را گسترش می‌بخشد و به او جرئت ارائه ذهنیاتش را می‌دهد تا به این شکل برای آنان اعتماد به نفسی پدید آورده باشد. فعلی که سبب می‌شود تا در آینده هراسی از خلاقانه عمل کردن نداشته باشد.

در واقع می‌توان گفت، این المپیاد به نوجوان میدانی می‌دهد که در آن تجربه کرده و یاد بگیرد و مسیر رقابتی سالم را طی کند. اندوخته‌هایی که باعث می‌شود آینده بهتری برای نوجوانان مملکت رقم بخورد و در عین حال کمک می‌کند که آن نوجوان راه درستی را برای زندگی خود پیش بگیرد. تمامی موارد یادشده از این حیث و در مسیر برگزاری این رویداد در جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان می‌تواند نقش مستقیمی بر مسیر زندگی نوجوان گذشته و آنان را به زیستن در مسیری رویایی ترغیب کند. در این بین البته که شاید هم از دل این نوجوانان، کارگردانانی موفق برای سینمای ایران‌مان، متولد شوند.

با هدف ترویج فضائل اخلاقی و نگاه امیدوارانه به زندگی در بین نوجوانان از طریق ایده‌پردازی و مشارکت در تولید فیلم، یافتن ایده‌های نو در سینمای کودکان و نوجوانان، ایجاد شرایط مناسب برای کشف و معرفی استعدادها، هنری نوجوانان در حوزه تخصصی سینمای کودکان و نوجوانان و زمینه‌سازی برای گسترش فعالیت در حوزه سینمای کودکان و نوجوانان برگزار می‌شود.

نوجوانانی هم که آثارشان به مرحله نهایی راه پیدا کند، می‌توانند در دفاتر انجمن سینمای جوانان ایران، در کارگاه‌های رایگان «آشنایی با سینما» شرکت کنند.

در واقع می‌توان گفت که این المپیاد با بسترسازی مناسب، نوجوانانی را تربیت می‌کند تا ایده‌پردازان، کارگردانان و فیلمنامه‌نویسان فردای ایران باشند. این بخش از جشنواره سی‌ودوم، نوجوانان را از همان ابتدای مسیر جدی گرفته و آثارشان را ارزیابی کرده و به بررسی نقاط ضعف و قدرت کارشان می‌پردازد. این جریان باعث می‌شود که نوجوانان از ابتدا سینما را امری جدی تلقی کرده و برای گسترش اطلاعات‌شان در این حوزه تلاش کنند و به ساخت فیلم و عملی کردن ایده‌هایشان رو بیاورند. این‌گونه نوجوانان با این حرفه،

خریداران بین‌المللی برای خرید آثار به جشنواره می‌آیند

هفت‌شنبه بازار

واقعیت این است که همه ما هر چه قدر هم که در حصار مرزها گرفتار شده باشیم، باز فریاد مشترکی داریم که باید به گوش هم برسایم، چون در ذات خود، همه با هم یکی و برابر هستیم و تمام تفاوت‌مان در فرهنگ‌ها و آداب و رسوم‌مان خلاصه می‌شود.

این یکی بودن در حین تفاوت، ما را بر آن می‌دارد که با فرهنگ کشورهای مختلف آشنا شده و با آن‌ها به تعامل برسیم، که جشنواره‌های سینمایی از تمهیداتی به‌شمار می‌آیند که می‌توانند این قابلیت را گسترش بخشند.

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، یکی از جشنواره‌هایی است که در آن فضای تعاملی دیده می‌شود و آثاری را از نقاط مختلف دنیا اکران می‌کند تا کودکان ایرانی به تماشای آن‌ها نشستند و با رسوم کشورهای مختلف آشنا شوند. ضمن اینکه امسال برای اولین بار بخشی را با عنوان «بازار فیلم» تعریف کرده که در آن از پخش‌کننده‌ها و خریداران بین‌المللی دعوت به عمل می‌آید تا برای تماشای آثار ایرانی به اصفهان و «جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان» بیایند.

خریداران خارجی، در یک سالن مجزا به تماشای آثاری که برای شان زیرنویس انگلیسی در نظر گرفته شده و در مقیاس‌های بین‌المللی ارائه می‌شود، نشستند و از «کتابخانه ویدیویی» جشنواره که شامل آثار ۱۰ سال اخیر سینمای کودک و نوجوان است، نیز بازدید می‌کنند تا بتوانند در نهایت فیلم‌های مورد نظر خود را انتخاب کنند.

«بازار فیلم» می‌تواند برای آینده سینمایی ایران و شناساندن فرهنگ بومی ایرانی به دیگر نقاط دنیا و ایجاد تعامل با آن‌ها مفید باشد. سینماگران نیز ضمن استقبال از بخش جدید جشنواره، به بیان نظرات‌شان پرداختند.

زندگی با انتخاب ما آغاز نمی‌شود، هیچ‌کس آگاهانه زاده شهری نشده و خود نقطه شروع سفرش را تعیین نکرده است، انسان قدرت‌گزینش ابتدای مسیرش را ندارد، نمی‌تواند از آغاز رهرو دین و مسلکی باشد، او ناتوان از قدرت انتخاب، خود را در میدان مبارزه‌ای می‌بیند که به آن پا گذاشته بی آن که درخواست کرده باشد.

اما حالا که به میدان دعوت شده، باید بجنگد و زندگی کند، تا از بودنش دلیلی رنگ بگیرد که آمدنش را توجیه کند. پس در جبری که احاطه‌اش کرده، مختارانه دست به انتخاب می‌زند تا داستان راهش، شکل بگیرد.

او قدم برمی‌دارد و اطراف را نظاره می‌کند و از درک مناظر روبه‌روی خود، به شناخت می‌رسد. کم‌کم یاد می‌گیرد که هر کس در محدوده مرزهای جغرافیایی‌اش زندگی می‌کند، می‌فهمد هر مرزی راز خود را دارد، می‌بیند که زبان و فرهنگش، مختص کشور زادگاهش است و رفتارها و خلق و خویش از دل آداب و رسوم دیار خود می‌آید.

می‌فهمد با آن که همه اهل زمین‌اند، در بی‌رحمی مرزها گرفتار شده‌اند. پس به دنبال چاره‌ای می‌گردد که مرزها را از میان برداشته و جهانیان را با هم آشتی دهد. و درست از این جاست که هنر به‌سان منجی بشر، پا پیش می‌گذارد.

هنر برای پیوند و دوستی آمده و از هر نوعی که باشد، بشارت‌دهنده مهر و محبت است. یکی از انواع هنر که برای از میان بردن مرزها بهترین انتخاب به‌شمار می‌رود، سینماست که با ظرافت هر چه تمام‌تر، آلام بشر را به تصویر کشیده و برای شان مرهمی می‌شود. سینما، به زمان و مکان وابسته نیست، چون بعد از آن که اثری ساخته شود، تا همیشه قابلیت نمایش در هر کجای جهان را خواهد داشت.

است و امیدوارم که در عمل نیز موفق باشد. امیدوارم با توجه به قابلیت‌های این بخش در نهایت شاهد ایجاد تعامل میان فیلمسازان ایرانی و خارجی باشیم.

غلامرضا موسوی، تهیه‌کننده، در مورد لزوم وجود این بخش بیان کرد: به نظر من نباید بیشتر از سه یا چهار جشنواره سینمایی در طول سال داشته باشیم و یکی از جشنواره‌هایی که باید برگزار شود، جشنواره کودک است، چون در اغلب موارد فیلم‌های کودک سانسور نمی‌شود و محتوای کامل آن‌ها به نمایش درمی‌آید.

موسوی ادامه داد: در جشنواره‌های دیگر فیلم‌ها ممکن است سانسور شود و به صورت کامل به نمایش درنیاید، اما در فیلم کودک این اتفاق نمی‌افتد و از این نظر فکر می‌کنم جشنواره کودک ما می‌تواند یکی از بهترین جشنواره‌ها در سطح

بین‌المللی باشد تا در ذیل خود به تعامل با دیگر کشورها پرداخته و تولیداتش را به اشتراک بگذارد. داریوش بابائیان، تهیه‌کننده نیز در این خصوص گفت: ما باید برای بخش بین‌الملل ارزش و احترام قائل باشیم، چراکه در این بخش فیلمسازان سینمایی از دیگر کشورها، وارد جشنواره می‌شوند و این جریان، تعاملی را رقم می‌زند که برای سینما، بسیار ارزشمند خواهد بود.

پس بخش «بازار فیلم» می‌تواند تعاملی را با دیگر کشورها ایجاد کند که در نهایت باعث گسترش شناخت فرهنگ ایرانی در سراسر دنیا شود و آوازه این رسوم تاریخی و آداب زیبا را به گوش جهانیان برساند و چشم‌های کودکان جهان را به فیلم‌های ایرانی بدوزد و سینمای ایران را اعتلا بخشیده و نام این مرز و بوم را در جهان طنین‌انداز کند.

محمدرضا خردمندان، کارگردان، درباره بخش بازار فیلم، گفت: یکی از کارهای مهم جشنواره کودک تبادل آثار است و در بخش «بین‌الملل»، بین کارهای کودک ایرانی و خارجی مقایسه شکل می‌گیرد و کمک می‌کند تا ما در تعامل با سینمای جهان باشیم.

وی ادامه داد: وقتی فیلم «بیست و یک روز بعد» در جشنواره حضور داشت، خریدارانی برای این اثر پیدا شدند و چند جشنواره خواستار حضور فیلم من شدند و انگیزه زیادی برای ادامه کار در من شکل گرفت، پس من فکر می‌کنم، این جریان که در کشور خودمان فیلم‌های مان در سطح جهانی دیده شود، اتفاق خوبی است که ایجاد انگیزه می‌کند. «بازار فیلم» جشنواره باید هر سال، پر رونق برگزار شود.

هاتف علی‌مردانی، کارگردان، درباره میزان تاثیرگذاری بخش «بازار فیلم» در تعامل میان کشورها اظهار کرد: به نظر من، این برنامه، ایده خیلی خوبی

با بزرگداشت های جشنواره سی و دوم

مهین جواهریان، علیرضا رضاداد و مریم سعادت تجلیل می‌شوند

او در حوزه سینمای کودک به حساب می‌آید.

علیرضا رضاداد

علیرضا رضاداد متولد ۱۳۳۸، علاوه بر دبیری چندین جشنواره فیلم فجر، دبیر ۶ دوره جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان بوده است. رضاداد فارغ‌التحصیل دانش‌سرای معلم بوده و تحصیلات خود را تا مقطع کارشناسی ارشد در رشته ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبایی ادامه داده است. او در طول سال‌های ۱۳۷۷ تا ۱۳۷۹ با تشکیل مجمع سینمای کودک و نوجوان، عضو هیات مدیره این مجمع و در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان نیز عضو کمیته داور بوده است.

مریم سعادت

مریم سعادت، بازیگر سرشناس سینما، تلویزیون و عروسک‌گردان متولد سال ۱۳۳۷ است. او لیسانس تئاتر عروسکی از دانشکده هنرهای دراماتیک دارد و عروسک‌گردانی عروسک معورف «زی زی گولو» از جمله فعالیت‌های او در زمینه عروسک‌گردانی است. «پدر آن دیگری»، «متولد ۶۵»، «عملیات مهد کودک»، «تارزن و تارزان»، تعدادی از فیلم‌های سینمایی است که سعادت در آن‌ها به ایفای نقش پرداخته است. سعادت در سال‌های فعالیت خود در حوزه سینما و تئاتر حضور پررنگی داشته است.

سی و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان برای سه چهره سرشناس و تاثیرگذار سینمای کودک و نوجوان بزرگداشت برگزار می‌کند. جشنواره سی و دوم فیلم‌های کودکان و نوجوانان به رسم اغلب ادوار خود بنا دارد برای سه تن از چهره‌های موثر خود بزرگداشتی برگزار کند که در همین راستا مهین جواهریان، علیرضا رضاداد و مریم سعادت، به ترتیب به عنوان نویسنده و کارگردان، مدیر سینمایی و بازیگر و عروسک‌گردان، سه سینماگری هستند که مراسم بزرگداشت آنان در سی و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان برگزار می‌شود.

مهین جواهریان

مهین جواهریان، نویسنده و کارگردان با سابقه سینمای ایران، فارغ‌التحصیل رشته گرافیک از دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران و کارگردانی انیمیشن از دانشگاه هنر است. او کارگردانی فیلم‌های «یکی بود یکی نبود»، «بارون میاد جرجر»، «دویدم و دویدم»، «ارشمیدس»، «به آفتاب سلامی دوباره خواهیم داد»، «نه از خاکم» و ... را برعهده داشته است و جوایز گوناگون بین‌المللی و ایرانی را از جشنواره‌هایی چون «هاید» ژاپن، منتخب «ABU ۲۰۰۲» یونیسف، تقدیر در مجمع آسیای ژاپن پرایز NHK، جشنواره پویانمایی تهران و جشنواره رشد دریافت کرده است. تألیف کتاب «تاریخچه انیمیشن ایران» نیز از دیگر فعالیت‌های

نشست خبری، دبیر سی و دومین جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان- عکس: امیرحسین غضنفری و یاسمن ظهوری طلب

سی و دومین جشنواره بین المللی
فیلم های کودکان و نوجوانان
32nd International
film festival
for Children and Youth
۲۸ مرداد تا ۴ شهریور ۱۳۹۸ / اصفهان
Isfahan, 19-26 August 2019

مشق شانه

MASHGH E SHADANEH

صبح امروز

ابوالحسن داوودی

بیشتر در ملودرام خود را نشان داد. در اینجا بود که به نظرم سینمای کودک، هم پای ملودرام و دیگر ژانرها، نتوانست متحول شود و اصطلاحاً نتوانست به آن دوران طلایی خود بازگردد.

مسئله دیگر اینجا بود که سینمای کودک به شکل ریشه‌ای، به روز نشد و امکانات مدرن برای آن مورد استفاده قرار نگرفت تا به واسطه این امکانات، سینمای کودک و نوجوان ما با سینمای جدید دنیا، هم‌تراز شود؛ درست برعکس اتفاقی که برای دیگر ژانرهای سینمایی کشور رقم خورد.

البته باید به این مهم نیز توجه داشت که فارغ از رکود بیش و کم دو دهه‌ای این سینما، اتفاق‌های خوبی هم در این ژانر رقم خورده است. تعدد تولیدات این عرصه و حمایت‌هایی که در مراحل تولید و اکران می‌شود، غیرقابل کتمان است. در این رویه مثبت، قطعاً نقش جشنواره فیلم کودک و نوجوان بی‌تاثیر نبوده است، اما باید بپذیریم که جشنواره در طول حیات بیش از سه دهه‌ای خود، باید برای ایجاد ارتباطی عمیق‌تر بین مخاطب گسترده خود و کودکان و نوجوانان و والدین آنان بیش از پیش تلاش کند.

همچنین در نظر داشته باشیم به جز چند محصولی که در زمینه خانواده ساخته شد و عموماً هم موفق بودند، این بخش که همواره موفق‌ترین بخش سینمای جهان به‌ویژه هالیوود است، در ایران مغفول مانده است. البته جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان نیز تلاش گسترده‌ای می‌کند تا به آن حجم از موفقیت و محبوبیت برسد. این را هم تأکید کنم، نگاه‌های مثبتی که طی دوره‌های اخیر جشنواره کودک احساس می‌شود، زمینه‌ساز ورود این فستیوال به رویکردها و رویه‌های تازه است، رویکردهایی که سبب می‌شود تا نگاه ما به امروز سینمای کودک و جشنواره سی‌و دوم، امیدوارانه‌تر باشد.

خیلی‌ها از من می‌پرسند که پس از فیلم موفق «سفر جادویی» که با اقبال گسترده‌ای مواجه شد، چرا دیگر سراغ سینمای کودک نفرتم؛ پاسخ این سوال کاملاً مشخص است. نخست آنکه دیگر برای من آن بخش‌ها و مقوله‌ها، چندان جذاب نبود. دوم آنکه تمامیت روند سینمای کودک در طول دو دهه گذشته، برخلاف سایر ژانرهای سینمای ایران، کمتر از آن فضای رقابت و پیشرفت برخوردار بوده است.

به هر حال سینمای کودک در دهه ۷۰، یک دوره طلایی را پشت سر گذاشت. این دوره طلایی بنا به دلایلی رقم خورد؛ سینما، بعد از انقلاب، تازه شروع به کار کرده بود و به نسبت امروز، ممیزهای بیشتری به خود می‌دید. به دلیل خیلی از مسائل فرهنگی که آن زمان وجود داشت و البته بنا بر محدودیت‌هایی موجود آن زمان، خیلی از فیلمسازان سعی کردند در عرصه سینمای کودک ورود کنند. چون آنان متوجه شده بودند که به دلیل موضوعیت سینمای کودک، در این ژانر می‌توانند فعالیت کنند و دست‌شان کمی بازتر از ژانرهای دیگر است.

در دهه ۷۰ و البته نیمه دوم این دهه، فضا برای سینما و فعالیت در آن، تغییر کرد و بازتر شد. این رویکرد،

مضامینی که اوقات تلخی نمی‌کنند

سارا کنعانی

«بچه‌های آسمان» مجید مجیدی همین که بفهمیم پسرکی تصمیم گرفته نفر سوم مسابقه بشود تا برنده کفش‌های اهدایی باشد و به این ترتیب، خود و خواهر کوچکش را از اضطراب هر روزه «امروز چطور به مدرسه برسم» نجات دهد، ذهن ما به سمت هیولای فقر هدایت می‌شود و در عین حال از دیدن پدر شریف و زحمتکشی که حتی به اندازه یک حبه قند، مال حرام نمی‌خورد به وجد می‌آییم. سبک زندگی گره خورده با قناعت ایرانی، مضمون بسیاری از فیلم‌های دیگر بوده است که در ادامه بررسی می‌کنیم.

«دزد عروسکها» محمدرضا هنرمند

مادری با دو بچه‌اش مشکل مسکن دارد، تا بازهم دغدغه مالی بر سر فیلمی که داستان آن در فضایی شهری می‌گذرد، سایه انداخته باشد، حتی اگر ردپای فانتزی هم پررنگ باشد. بچه‌ها تصمیم گرفته‌اند عروسک‌های خود را بفروشند تا برای سرپناه داشتن، به مادرشان کمک کنند، اما

واقعیتی وجود دارد مبنی بر اینکه زیباترین داستان‌ها و تصاویر از دل دردها و رنج‌ها سر بر می‌آورند، حال اگر سینمای کودک و نوجوان خودمان بعد از انقلاب را بررسی کنیم، به این گفته می‌رسیم و یادمان می‌آید که حتی شادترین قهرمانان سینمای کودک هم در عقبه خود دورانی از ناملایمات را پشت سر گذاشته بودند، یا اینکه اصلاً قصه فیلم، قصه چگونگی شکل گرفتن لبخند آنان در میانه تلخی‌هایشان بود. در این گزارش به فیلم‌ها فارغ از «برای کودک» بودن‌ها یا «در باره کودک» بودن‌ها نظر کرده‌ایم تا با مروری مختصر بر داستان آن‌ها یک‌بار دیگر دریابیم که ریشه مضمونی این فیلم‌ها به کجا برمی‌گردد یا به بیان دقیق‌تر، از کدام غم برخاسته است؟

برای این جنس از آثار تنگ شده است...

«گلنار» کامبوزیا پرتوی

فانتزی، یکی از راه‌های برون‌رفت فیلمنامه کودک از موضوع نخ‌نمای فقر است. وقتی خرس‌ها لباس آدمیزاد بپوشند و کلوچه‌هایی بپزند که مخاطب دلش بخواهد بعد از تماشای فیلم به اولین نان فروشی محل برود، یعنی سینما کار خودش را کرده و فیلم موفق شده است. هرچند که گم شدن گلنار و در دسرهای زندگی جنگلی او به مخاطب کوچک سینما اضطراب می‌دهد، اما دیگر خبری از فقر نیست و همین موضوع جای بسی خوشحالی دارد، از سوی دیگر اما ناآرامی و اضطراب تحمیلی مضامین فیلم‌های کودک، موضوع مهمی است که در ادامه باز هم به آن می‌پردازیم، چیزی که باید کنترل شده باشد، وگرنه به روح کودک آسیب می‌زند.

«فرار از اردو» غلامرضا رضانی

رابطه بین دانش‌آموزان و مسئولان مدرسه همیشه پر از ماجرا بوده و در سینمای ما حق مطلب آن ادا نشده است. قصه اردوی شمال بچه‌های زاده کویر که هرگز دریا ندیده‌اند، نوعی از هیجان و انرژی را به بچه‌ها منتقل می‌کند که حتی اگر اضطراب‌زا باشد، از نوع مثبت آن است و حیف که نمونه‌های مشابه آن را کمتر دیده‌ایم. سینمای لاغر اما استخوان‌دار کودک و نوجوان در این سال‌ها با اتکا به عروسک‌ها و انیمیشن و قصه‌های به نسبت تازه، تلاش کرده مخاطب ارزشمند و تازه آشنا شده با سینمای خود را نگه دارد و از همین روست که «کلاه قرمزی» و «مدرسه موشها» بیش از یک بار ساخته شدند، یا فیلم‌هایی مثل «نخودی» و «مبارک» برای کودکان یا «تابستان طولانی» و «تنهای تنهای تنها» برای نوجوانان روی پرده رفتند؛ ویژگی مشترک همه آن‌ها این بوده که حتی اگر به ظاهر روایت‌گر تلخی‌ها بوده‌اند، در درون حرف‌های اخلاقی و تربیتی بسیاری داشتند و بر تن ماجرا لباس رنگی و شاد کرده‌اند تا اوقات بچه‌ها تلخ نشود.

عجوزه، آن‌ها را می‌دزدد. هرچند که عاقبت، گروه بچه‌ها و عروسک‌ها پیروز می‌شوند اما درگیر شدن بچه‌های کم سن و سال با گرفتاری مالی بزرگترها، اتفاقی است که نه تنها در اوایل دهه 70 بلکه 30 سال بعدتر هم رخ داده است. توصیه مهم روانشناسان امروز این است که بچه‌ها نباید از میزان مشکلات مالی خانواده باخبر باشند، چراکه در اعتماد به نفس آنان در آینده تأثیر مستقیم دارد. با این حال «دزد عروسک‌ها» فیلم موفق و خاطره‌ساز بوده است، بنابراین می‌توان گفت یک فیلم خوب می‌تواند قشر کودک را با رنج‌های احتمالی زندگی آینده آنان در دوران بزرگسالی آشنا کند، آن هم در شرایط امروز که چاره‌ای جز رویارویی با این واقعیت‌ها نیست.

«خانه دوست کجاست» عباس کیارستمی

این فیلم یکی از آن نمونه‌های خوبی است که هرچند به موضوع فقر ربط دارد، اما با ظرافت دید و هنرمندی به گونه‌ای از کنار آن عبور می‌کند که آخر کار یک ارزش انسانی مثل نوع دوستی و همیاری به مخاطب کوچک فیلم آموزش داده شده باشد؛ پسری می‌فهمد دفتر مشق دوستش (دوست فقیری که معمولا در کاغذپاره‌های نامرتب می‌نوشته است) نزد او جا مانده، از این رو به مشقت بسیار هم که شده بر آن می‌شود دفتر را به او برساند تا معلمش او را دعوا نکند. و این در حالی است که تکلیف او را هم نوشته است.

«سفر جادویی» ابوالحسن داوودی

فیلمی که وکیل مدافع قشر کودک و نوجوان باشد و حرف نگفته آنان را به تصویر بکشد، هرچند که در سینمای ایران کم ساخته شده، اما کارنامه سینمای کودک ما را درخشان کرده است. موضوع سختگیری بی‌جای والدین، موضوع همواره به‌روزی است که همچنان جا دارد به آن پرداخته شود. ایده دنیای درونی ماشین لباسشویی، تخیل نوجوان را جدی می‌گیرد تا در ادامه، پدر پای میز قضاوت بایستد. راستی چقدر دل‌مان

برای حمید جبلی

هنرمند تمام

صدف فاطمی

سال ۱۳۳۷ در تهران به دنیا آمد. قواره‌اش بزرگ‌تر از آن بود که تنها در یک برجسب هنری جا شود. همین بود که هنرنمایی‌اش در حوزه‌های مختلف جان گرفت؛ حمید جبلی رانه به عنوان بازیگری قهار در تئاتر، سینما و تلویزیون، بلکه در نقش کارگردان، فیلمنامه‌نویس و در نهایت صدای پیشه ایرانی می‌شناسند. نام صدا که می‌آید، لیخند پهنی روی صورت مخاطبان داستان زندگی‌اش نقش می‌بندد. همه از «کلاه قرمزی» می‌گویند که با دیدن «آقای مجری» دین و دنیایش شده بود «آقای مجری» و رسیدن به تلویزیون. بعد نوبت به «پسرخاله» می‌رسد که با آن لحن مهربان آمیخته با جدیت پیشنهاد خرید نان و نفت می‌داد. برای تماشای «کلاه قرمزی و پسرخاله» که سال ۱۳۷۳ به کارگردانی ایرج طهماسب روی پرده سینما رفت، مردم همه صف کشیدند. هیچ کس دلش نمی‌خواست معجزه خنده کنار آن دو عروسک دوست‌داشتنی را از دست بدهد. اصلاً خاصیت تمام فیلم‌های این مجموعه همین بود؛ اسمش برای کودکان بود و رسمش قد و سن نمی‌شناخت. بزرگ و کوچک، پیر و جوان همه می‌آمدند به تماشا؛ «کلاه قرمزی و پسرخاله» نام یکی از پرمخاطب‌ترین و پرفروش‌ترین فیلم‌ها را در تاریخ سینمای ایران از آن خود کرد. «کلاه قرمزی و سروناز» سال ۱۳۸۱ پرفروش‌ترین فیلم سال شد و در آخر هم «کلاه قرمزی و بچه‌ننه» ۲۷ مرداد ۱۳۹۱ در اکران عید فطر روی پرده سینماها رفت و در پنج روز اول اکران ۷۵۰ میلیون تومان فروش

کرد. قصه هنرنمایی حمید جبلی در سینمای کودک و نوجوان به همین جا ختم نمی‌شود. او در کارنامه‌اش «گرچه آوازخوان» به کارگردانی کامبوزیا پرتوی و «مریم و میتیل» به کارگردانی فتحعلی اویسی راه هم دارد. نقطه آغاز زندگی هنری‌اش اما به سال ۱۳۵۹ و بازیگری در فیلم «آدینه» برمی‌گردد که در برنامه کودک و نوجوان پخش می‌شد. معروف‌ترین تجربه هنری‌اش در تلویزیون سال ۱۳۶۱ با «مدرسه موش‌ها» به کارگردانی مرضیه برومند رقم خورد که در آن گویندگی شخصیت کیل را به عهده داشت. سال ۱۳۶۴ در «هادی و هدی» عروسک‌گردانی کرد و همان سال پایش به سینما هم باز شد. آن روزها گوی و میدان دست مردی بود که دانش و تجربه بسیاری در حوزه کودک و نوجوان داشت و کوله بارش را به پرده نقره‌ای آورده بود. مرد دوست‌داشتنی سینمای کودک و نوجوان در تمام سال‌های فعالیت هنری‌اش تنها به هنرنمایی در یک زمینه اکتفا نکرد و همیشه در دنیای سینما و تلویزیون همراه کودکان و نوجوانان بود؛ «خونه مادربزرگه» به کارگردانی مرضیه برومند و «خاله قورباغه» به کارگردانی مرضیه محبوب از دیگر کارهای جبلی است که مخاطبان زیادی را پای جعبه جادویی نشانده است. زندگی هنری این هنرمند تمام، از همان ابتدا با فعالیت در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به بچه‌های قد و نیم‌قد گره خورد و حالا بعد از ۴۷ سال تلاش در این حوزه می‌توان به احترامش کلاه از سر برداشت.

تلویزیون:

- آدینه، بازیگر ۱۳۵۹
- سقاگک و شاخه بر سردانا، کارگردان ۱۳۶۰
- گرگ خونخوار، روباه مکار، عروسک گردان و صدای پیشه ۱۳۶۱
- مدرسه موش ها (مرضیه برومند)، عروسک گردان و صدای پیشه ۱۳۶۱
- محلہ بروییا (حسین فردرو، داریوش مودبیان) بازیگر ۱۳۶۱
- از نو بسازیم (مینا تقوی)، بازیگر ۱۳۶۲
- داستان ریاضی دانان (محمدعلی طالبی)، بازیگر ۱۳۶۲
- محلہ بهداشت (حسین فردرو، داریوش مودبیان)، بازیگر، ۱۳۶۳
- هادی و هدی (اردشیر کشاورزی) عروسک گردان و صدای پیشه، ۱۳۶۴
- درون و بیرون، کارگردان ۱۳۶۵
- گل پامچال (محمدعلی طالبی)، بازیگر، ۱۳۷۰
- خونه مادر بزرگه (مرضیه برومند) عروسک گردان و صدای پیشه، از ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۲
- قصه های مادر بزرگ، عروسک گردان، ۱۳۷۲
- صندوق پست، عروسک گردان و صدای پیشه، ۱۳۷۲
- جغجه و داداشش، نویسنده و کارگردان، ۱۳۷۲
- کلاه قرمزی و جغجه و فر فر، عروسک گردان و صدای پیشه، ۱۳۷۲
- عید آمد، بهار آمد، نویسنده، ۱۳۷۲ و ۱۳۷۳
- روز جهانی کودک، عروسک گردان و صدای پیشه، ۱۳۷۳
- ساعت کاغذی، کارگردان و نویسنده، ۱۳۷۴
- خاله قورباغه (مرضیه محبوب)، سرپرست گویندگان عروسک و نویسنده، ۱۳۷۷
- مجموعه کلاه قرمزی (ایرج طهماسب)، صدای پیشه و خواننده، از ۱۳۷۸ تا ۱۳۹۷

حمید جبلی از آن دست هنرمندانی است که با وجود فعالیت های متفاوتی که در کارنامه پر بار هنری اش دارد، کاراکتر کلاه قرمزی او بیشتر از هر کار دیگری در ذهن بسیاری از ما ثبت شده است. کلاه قرمزی را بدون جبلی و جبلی را بدون کلاه قرمزی اصلا نمی توان تصور کرد. اما این صدای پیشه، بازیگر، نویسنده، کارگردان و عروسک گردان، طی سال ها فعالیت هنری خود، علاوه بر فیلم های بزرگسال، در مجموعه ها و فیلم های گوناگونی نیز برای کودکان و نوجوانان حضور موثری داشته است که هر کدام در زمان خود در دایره آثار مهم این گونه از سینما قرار می گرفتند.

سینما

- دیگه چه خبر؟ (تهمینه میلانی) بازیگر ۱۳۷۰
- گریه آوازخوان (کامبوزیا پرتوی) بازیگر ۱۳۶۹
- کلاه قرمزی و پسر خاله (ایرج طهماسب) نویسنده، صدای پیشه، بازیگر ۱۳۷۳
- مریم و میتیل (فتحعلی اویسی)، بازیگر ۱۳۷۱
- کلاه قرمزی و سروناز (ایرج طهماسب) نویسنده، صدای پیشه، بازیگر ۱۳۸۱
- یکی بود یکی نبود (ایرج طهماسب) نویسنده، صدای پیشه ۱۳۷۹
- کلاه قرمزی و بچه ننه (ایرج طهماسب) نویسنده، صدای پیشه، بازیگر ۱۳۹۰

شراره داوودی

داریوش بابائیان:

چراغ فیلم کودک را روشن نگه داریم

مجتبی اردشیری

از سال ۶۸ به شکل حرفه‌ای وارد سینمای کودک شد. «کاکلی» را ساخت و توانست چند جایزه از جشنواره بین‌المللی فیلم «جیفونی» ایتالیا را به عنوان مهم‌ترین جشنواره کودک جهان دریافت کند. همین خود انگیزه‌ای شد برای ادامه حرکت در این مسیر. چند فیلم کودک دیگر نیز ساخت اما به اقتضای سینمای روز دهه ۷۰ و ۸۰، وارد سینمای اجتماعی و کمدی شد و عمده فعالیت‌های خود را معطوف به ساخت فیلم در این دو گونه کرد. داریوش بابائیان اما از اواخر دهه ۸۰، تمرکز خود را روی سینمای کودک گذاشت، تا جایی که امروز، تولیدات بیشتری در این حوزه به ثبت رسانده است؛ سینماگری که متعلق به بخش خصوصی و مستقل سینماست و توانسته با کمک‌های محدود نهادهای دولتی، چراغ سینمای کودک را طی

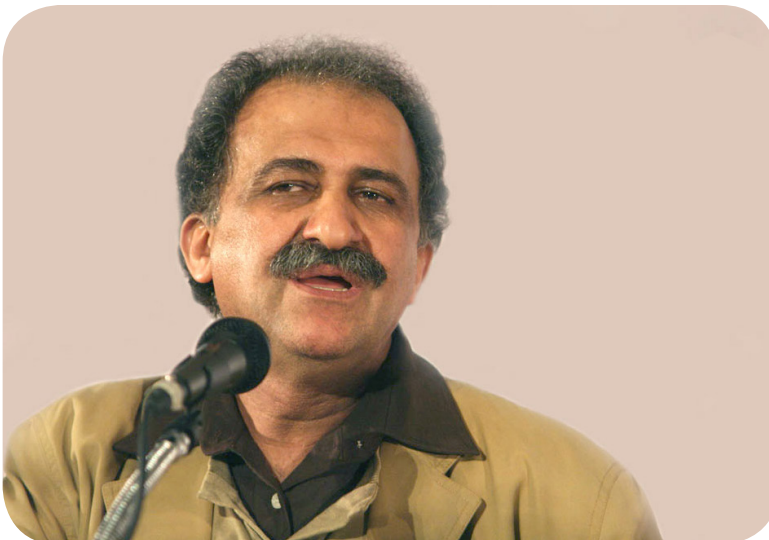
سال‌های اخیر، روشن نگه دارد. با این چهره فعال سینمای کودک که علاوه بر تهیه‌کنندگی، سابقه بازیگری و کارگردانی نیز در کارنامه دارد، به گفت‌وگو نشستیم که چکیده آن را در پی می‌خوانید.

- آقای بابائیان سوالی که عموماً در مورد سینمای کودک مطرح است اینکه چرا نقش سلبریتی‌ها در تولید و اکران این‌گونه از فیلم، تا این اندازه کم‌رنگ است، به طوری که سال‌هاست که آشکارا با خلاء چهره‌های سرشناس در آثار سینمایی

کودک مواجه هستیم؟

سینمای ایران تعدادی هنرپیشه درجه یک دارد که ویژه‌تر از دیگر هنرپیشه‌ها هستند. فارغ از این مسئله، کسانی هستند که فیلم‌های چند میلیاردی هزینه می‌کنند و مساله فروش فیلم برای آنان چندان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار نیست، چون بنا به دلایلی که بیان آن‌ها در این فرصت کم نمی‌گنجد، فقط می‌خواهند بسازند و حضور داشته باشند.

در این میان، گروهی دیگر از بازیگران هم وجود دارند که معمولی‌تر هستند. چون سینمای کودک از نظر اکران و نمایش، محروم است و جایگاه ضعیف‌تری به نسبت فیلم‌های عامیانه دارد، تهیه‌کننده سینمای کودک باید از این دسته از بازیگران دعوت کند و پول به نسبت خوبی هم به آنان بدهد تا جلوی دوربین فیلم کودک بروند. البته که بازهم این اتفاق کمتر می‌افتد؛ به دلیل

اینکه اکران سینمای کودک خیلی جدی گرفته نمی‌شود. در مجموع، دولت‌مردان گروه سینمای کودک را در شورای اکران خیلی ضعیف می‌بینند.

چون در این گونه آثار، بیشتر بنیاد سینمایی فارابی است که پول می‌گذارد.

-در کل نقش سازمان‌های دولتی در روشن نگه داشتن چراغ سینمای کودک کم‌رنگ هم نبوده است.

اخیر آقای «سیدجواد هاشمی» یکی-دو فیلم کودک ساخته که به نسبت در آن‌ها هزینه کرده است. فیلم‌هایی که در آن‌ها از حضور چند بازیگر سینمای بزرگ سال هم بهره برده بود. منتها خیلی به سختی توانست هزینه کار خود را برگرداند؛ آن‌هم با حمایتی که امسال به ویژه یک گروهی در معاونت سینمایی به خاطر اینکه سینمای

کودک دیده شود و جشنواره رونق داشته باشد، انجام دادند، بنابراین ساخت فیلم جلورفت و آتاری ساخته شد. اما چراغ سینمای کودک با یک فیلم و دو فیلم، به آن صورت روشن نخواهد ماند.

- به نظر شما در کل چه مسائلی سینمای کودک ما و سینماگر این عرصه را دچار چالش می‌کند؟

آنچه سینماگر کودک ما را دچار چالش می‌کند، یکی دست‌مزد بالای سلبریتی‌ها برای حضور در این ژانر است و یکی هم کم‌رنگی حمایت مدون و مستمر نهادهای دولتی. تاکید می‌کنم، نمی‌گویم حمایتی وجود ندارد، بلکه معتقدم می‌تواند بیش از این‌ها باشد.

ببینید وقتی که پولی برای سینمای کودک و درآمدی در این گونه از سینما نباشد، مسلماً هنرپیشه‌هایی که به عنوان سلبریتی مطرح هستند، کمتر در این آثار حضور پیدا می‌کنند و اساساً کمتر هم از آنان برای حضور در این دست از فیلم‌ها دعوت به عمل می‌آید. ان شاءالله با جشنواره امسال که

تلاش کردند تا مقداری متفاوت از هر سال شود، این امکان فراهم شود که بتوانیم از حضور بازیگران مطرح، حریفه‌ای ترو و چهره‌تر در فیلم‌های کودک و نوجوان بهره ببریم.

به نظر من باید در جشنواره کودک و نوجوان که به میزبانی نصف جهان هم برگزار می‌شود، از این درصد از هنرپیشه‌ها، به عنوان مهمان دعوت کنیم که بیایند و شرکت کنند. نباید به جشنواره تنها نگاه دورهمی صرف داشت. ان شاءالله دیدگاه جشنواره امسال به این نظر معطوف است و ما به جمع‌بندی مثبتی در سی‌ودومین دوره آن برسیم.

- نقش جشنواره کودک و نوجوان در رونق این گونه از فیلم را به چه میزان می‌بینید و چقدر برگزاری آن را مهم می‌دانید؟

جشنواره فیلم کودک و نوجوان زمانی که طی سال‌های

گذشته به صورت حرفه‌ای و بین‌المللی برگزار می‌شد، جایگاه خوبی داشت و از سوی دولت، شهردار و استاندار اصفهان و... مورد حمایت هم واقع می‌شد. سپس آمدند و جشنواره را با دیدگاه شخصی، نگاه کردند و سبب شدند که جشنواره از اصفهان به کرمان برود، از آنجا به همدان و سپس به اصفهان بازگردد؛ دوباره به همدان رفت و باز هم به اصفهان بازگشت. اما خوشبختانه باز هم این دوره با تدابیری که اتخاذ شده، به نظر می‌رسد شاهد تاثیرگذاری مطلوبی از جانب این جشنواره روی بدنه سینما باشیم.

در کل سیاست‌های جشنواره طی یکی-دو سال اخیر بهتر شده است، اما هنوز هم برای بهتر شدن راه دارد. امیدوارم امسال به آن اوج خود برسد و باز بتواند مسیر حرفه‌ای خود را دامه دهد. جشنواره کودک و نوجوان را باید حمایت کنیم تا پایدار بماند و فیلم‌های بهتری از جهان و ساختار داخلی به آن تزریق شود.

تغییر یک پایان امیر حسین مکاریانی

دهه ۷۰ را شاید بتوان نقطه عطف سینمای کودک و نوجوان تلقی کرد، سال‌هایی که بعد از ۸ سال دفاع مقدس، مسئولان به دنبال بازسازی آثار تخریبی جنگ بودند و فیلمسازان به دنبال بازسازی روحیه کودکان و نوجوانان. در همین سال‌ها بود که فیلم «گرچه آوازخوان» به کارگردانی و نویسندگی کامبوزیا پرتوی ساخته و اکران شد و در همین فیلم بود که پگاه آهنگرانی برای اولین بار جلوی دوربین سینما رفت. این فیلم در آن سال‌ها مخاطبان زیادی را به سینما کشاند، اما هیچ‌کس کس باور نمی‌کرد انتهای فیلم قرار بوده به شکل دیگری رقم بخورد و بر همین مبنا قرار نبوده هیچ‌وقت حسنی و خواهرش گلدونه، خانواده خود را پیدا کنند. موضوعی که در آخرین گفت‌وگوی خود با کامبوزیا پرتوی متوجه‌اش شدم.

پرتوی بعد از پایان فیلمنامه‌اش به سراغ جلال مقدم می‌رود و می‌گوید این دو کودک بعد از اینکه به هدف می‌رسند، می‌بینند که فرد مورد نظر پدرشان نیست، در چنین شرایطی بود که مقدم بسیار ناراحت شد و از پرتوی خواست تا احساسات کودکان را تحت الشعاع قرار ندهد و پایان شیرین‌تری برای این فیلم رقم بزند. در نهایت نیز شاهد فیلم «گرچه آوازخوان» به این شکل بودیم تا احساسات کودکان، تحت الشعاع قرار نگیرد.

به افتخار آقای مجری مرجان فاطمی

الان تصور همه ما از مجری برنامه کودک، یک خاله یا عموی شاد و شنگول و باحال با لباس‌های رنگی و گل‌من‌گلی است که بالا و پایین می‌پرد و می‌خندد و صدایش را نازک می‌کند. زمان بچگی ما اما تعریف مجری به کل با این‌ها فرق داشت. از وقتی چشم‌های مان را باز کردیم یک خانم خامنه و رضایی دیدیم که نه لباس‌های شان رنگی بود، نه بالا و پایین می‌پریدند و نه حتی می‌خندیدند. کاملاً جدی توی چشم‌های مان زل می‌زدند و بدون یک ذره انعطاف، فهرست بکن‌نکن‌های شان را یکی یکی ردیف می‌کردند توی سرمان. برای همین هم اسوه هیجان و خوشحالی مان شده بود مجید قناد که البته او هم می‌آمد و مسابقه‌اش را کنار قلقلی اجرا می‌کرد و می‌رفت. حالا توی آن اوضاع و شرایط، سر و کله یک آقای مجری پیدا شد که از قضا او هم به لحاظ ظاهری فرقی با قبلی‌ها نداشت. مثل پدرهای آن زمان، سبیل داشت و موهای جلوی سرش هم ریخته بود. طبیعتاً فکرش را هم نمی‌کردیم که چنین فردی با این تیپ و قیافه، بتواند عنصری برای جذب کردن مان داشته باشد، اما خب در کمال تعجب چنین اتفاقی افتاد.

طهماسب با همان ظاهر جدی و مردانه، بدون اینکه شعر بخواند و بالا و پایین بپرد، کنار کلاه قرمزی و گلابی و ژولی پولی، به اندازه‌ای جذب مان کرد که وقتی در «کلاه قرمزی و پسر خاله» دیدیم کلاه قرمزی تصمیم گرفته برای دیدن آقای مجری از شهرش به تهران بیاید کاملاً بهش حق دادیم. انگار خود ما بودیم که دوست داشتیم یک بار هم که شده آقای مجری را از نزدیک ببینیم و با او هم کلام شویم.

ساده حیرت انگیز

«دونده» و «ساز دهنی» دو فیلم بی‌پیرایه و تحسین شده از امیر نادری ست

منصور جهانی

فیلم‌های ماندگار «ساز دهنی» و «دونده» به کارگردانی «امیر نادری» فیلمساز سرشناس سینمای ایران را می‌توان از مهمترین فیلم‌های سینمای کودک ایران خواند.

فیلم ماندگار «ساز دهنی» Harmonica به کارگردانی «امیر نادری» که در سال ۱۹۷۳ تولید شده است را می‌توان یکی از مهمترین فیلم‌های سینمای کودک قبل از انقلاب اسلامی ایران نامید؛ که توانست مدال طلای شهر جیفونی در سال ۱۹۹۰ و جایزه گریفون برنزی یادبود «دومنیو مگولی» در سال ۱۹۹۰ را تصاحب کند.

فیلم «دونده» The Runner ساخته «امیر نادری» نیز در زمان خود، سینمای ایران و سینمای کودک را متحول کرد. این فیلم، محصول سال ۱۹۸۴ نخستین فیلم ایرانی ساخته شده پس از انقلاب سال ۱۹۷۹ ایران است که توجه جهان را به سینمای ایران جلب کرد.

فارغ از ارزش‌های هنری و ساختار سینمایی حیرت‌انگیز؛ مخاطبان کودک این فیلم، به دلیل سادگی و بی‌پیرایگی با فیلم همذات‌پنداری کردند و همین مهم سبب شد تا «دونده» بدل به تجربه‌ای یگانه در تاریخ سینمای کودک ایران شود.

بسیاری از کودکان آن سال‌ها بدون آن‌که داستان فیلم را به درستی بفهمند، با تصاویر بی‌بدلیل «دونده» ارتباط حسی و عاطفی برقرار کردند و «دونده» بدل به بخشی از خاطره کودکی نسل امروز سینما دوستان ایران شد. ارزش‌های «دونده» در سی‌و دومین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم «ونیز» در کشور ایتالیا به خوبی تحسین شد و در ادامه حضورهای جهانی خود، برنده جایزه بالن طلایی جشنواره بین‌المللی فیلم «سه قاره نانت» در سال

۱۹۸۵، برنده جایزه ویژه جشنواره بین‌المللی فیلم «سنگاپور» در سال ۱۹۸۵، برنده جایزه ویژه هیات داوران جشنواره بین‌المللی فیلم کودکان «سینه جونیور» و برنده جایزه منتقدان بین‌المللی از جشنواره فیلم «ملبورن» استرالیا در سال ۱۹۸۷ شد.

در خلاصه داستان «دونده» آمده است: «امیرو» نوجوان تنهایی است که رؤیایش سفر به آن سوی خلیج فارس است. او بطری‌های خالی، قوطی و چیزهایی از این دست را از میان زباله‌ها جمع می‌کند و می‌فروشد و با واکس زدن کفش خارجیان مقیم آبادان، زندگی می‌گذراند. «امیرو» کم‌کم به کلاس درس شبانه می‌رود و الفبا را یاد می‌گیرد....

«امیر نادری» در سال ۱۹۸۶ فیلم «آب، باد، خاک» Water, Wind, Dust را با محوریت کودکان ساخت و در ایران به نمایش عمومی درآمد. در این فیلم نیز «مجید نیرومند» (بازیگر نقش «امیرو» در فیلم «دونده») ایفاگر نقش اصلی است و توانست جایزه بزرگ بالن طلایی جشنواره بین‌المللی فیلم «سه قاره نانت» در سال ۱۹۸۹ در کشور فرانسه،

جایزه ویژه هیات داوران از جشنواره بین‌المللی فیلم «سیدنی» در سال ۱۹۹۰، جایزه جشنواره فیلم «جیفونی» در سال ۱۹۹۰، جایزه نخست هفتمین دوره جشنواره «بروژ» بلژیک و جایزه جشنواره فیلم «فوکودا» در سال ۱۹۹۱ را از آن خود کند.

سی‌و دومین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان ایران به دبیری «علیرضا تابش» در بخش‌های فیلم‌های بلند داستانی، فیلم‌های کوتاه داستانی، وب‌سری، فیلم‌های انیمیشن بلند و فیلم‌های انیمیشن کوتاه، از روز ۲۸ مردادماه جاری تا ۴ شهریورماه سال جاری (۱۹ تا ۲۶ آگوست ۲۰۱۹) در شهر تاریخی اصفهان در کشور ایران برگزار می‌شود.

Simple, Astonishing

Naderi's "Harmonica", "Runner" Are Unadorned, Admirable

The Iranian films including "Harmonica" and "Runner" directed by Amir Naderi, are considered as the most important films of Iranian children cinema.

Produced in 1973, the "Harmonica" also won the gold medal in the city of Gifoni in 1990 and the Bronze Griffin Memorial Award.

"Runner" in 1989 managed to transform Iranian and children cinema during its time. The film is the first Iranian film to be produced after Iran's 1979 revolution that drew the attention of the world to Iranian cinema.

Excluding its artistic values and astonishing cinematic structure; the film, thanks to its simplicity, prompted the children's identification with story characters and became one of the valuable works in the history of Iran's cinema.

"Runner" was perhaps the first of the post-revolution Iranian films to attract worldwide attention. It set the tone for many of the films which followed: realism, child's eye perspective of the world, innocence, gentleness, set in poor neighbourhoods, exposing great disparities in wealth, resting much of the film on the shoulders of one young actor, using children's lives as analogies for, or explicit expositions of, the problems of the adult world.

Many children of those years, without knowing the story correctly, made emotional communication with the "Runner" images and the film became part of the memory of the childhood of the Iranian cinema.

The film also shined in the 34th Venice International Film Festival in Italy, the Golden Balloon of the Nantes Triennial International Film Festival in 1985, won the Special Award for the International Film Festival "Singapore" in 1985, won the Jury Prize for the International Children's Film Festival and won the International

Critics Award from the Australian Film Festival Melbourne in 1987.

Drawing on his own childhood in the port city of Abadan, Naderi follows an orphan boy on his daily rounds, as he shines shoes, sells water, and collects empty bottles. He finds his only joy in the act of running, without direction or purpose.

Set on the sun-drenched southern coast of Iran, from which director Naderi hails, "Harmonica" begins as a young boy receives a musical present from abroad.

Fascinated and envious, his friends make him the leader of the pack, as they compete for the privilege of holding the harmonica or even blowing a few notes. No one is more obsessed than Amiroo, gentle and heavy-set, who seems willing to do anything to get close to the harmonica and its owner. Few films have more powerfully depicted the cruelty that is also part of childhood, as games and horseplay take on an increasingly sinister edge.

In 1986, Naderi made the film "Water, Wind, Soil" based on children and made public in Iran. In this film, Majid Niroumand (the actor in the role of "Amiro" in the movie "Runner") played a major role and won the Grand Prix of the Golden Ball of the International Film Festival "Three Continents of Nantes" in 1989 in France, the Special Jury Prize of The 1990 Sydney International Film Festival, the Gifoni Film Festival Award in 1990, won the first prize at the 7th Belgian Festival of Bruges and the Fukuda Film Festival Award in 1991.

Presided by Alireza Tabesh, the 32nd International Film Festival for Children and Youth is slated to be held in Province of Isfahan on Aug 19-26, 2019 in the feature, short story, web series, long animation, short animation sections.

Kopol_official ✓
شهر موش‌ها- نازی آباد

Robert Deniro ✓
چقدر این گریم ات شبیه جیک لاموتا
توی گاو خشمگین شده

49m 1023like Reply
Hide replay

Kopol_official ✓
فدایی داری داداش درس پس میدیم ...
ایشالله اکران کار جدید اسکور سیزی می بینمت

49m 1023like Reply
Hide replay

Robert Deniro ✓
اتفاقا امروز با مارتین و جو پشی
ذکر خیرت بود، سر اون ماجرا... 😂

49m 1023like Reply
Hide replay

M.Sharifinia ✓
دیروز پیچوندی باشگاه رو، ها...
حواست باشه هیكلت داره از رو فرم میوفته‌ها

49m 111like Reply
Hide replay

Kopol_official ✓
من هنوز رو فرم هستم 🤔❤️
داداش، تو برو فکر خودت باش

55m 2567like Reply
Hide replay

Mis_Narenji ✓
دیروز باشگاه نرفته بودی؟؟؟
پس کدوم تشریف داشتی؟ 🤔🤔🤔

56m 2567like Reply
Hide replay

Hamed Behdad ✓
بنده خدا، همراه من بود، رفته بودیم
سر لوکیشن... 🤔🤔🤔

58m 2567like Reply
Hide replay

Mis_Narenji ✓
دیگه بدتر... حتما سر فیلم
تشریف داشتی؟ 🤔🤔🤔

58m 3040like Reply
Hide replay

kopol_organic_fanpage ✓
عشقی... الهی قربون
دغدغه‌های قشنگت بشم 🤔🤔🤔

62m 666like Reply
Hide replay

Mis_Narenji ✓
شما بیا دایرکت تا بهت بگم
دغدغه چیه 🤔🤔🤔

62m 666like Reply
Hide replay

Hojiiii 732 ✓
تو رو خدا پیر نشو لعنتی... مافیا خودتی
بقیه فقط اداتو در میارن

کامنتوسینما

احمد غلامی

Kopol_official ✓
شهر موش‌ها- نازی آباد

212276 Likes

Kopol_official ✓
پشت صحنه مدرسه موش‌ها، در زمانی که
کاغذ مطبوعات هنوز به دست مافیا نیوفتاده بود...

41m [#مطبوعات](#) [#مافیا](#) [#مطالعه](#)

Hamid Jebeli ✓
شهریور میای اصفهان کیل جان؟
برای جشنواره، من و ایرج و خاتم
برومند هم هستیم.

41m 723like Reply
Hide replay

Agho.HAMSADEH ✓
آقویه ضرب الامثل شیرازی هست
که چیزی نمیگه فقط زل میزنه تو چشمات!

41m 1like Reply

gerdoo_tavakol ✓
فروش انواع گردو درجه یک
به صورت اینترنتی... دایرکت

13m 889like Reply
View more replay (173)

Esmesho nabar ✓
مرگ بر مافیای گردو... 🤔🤔

15m 1200like Reply

